

[Justitsministeren]

des da i meget stor udstrækning, heldigvis, men der er desværre tusindvis og titusindvis af steder, hvor det ikke findes, og dér hjælper det ikke, at man bare afviser alting under henvisning til, at man ikke ønsker at røre kernefamiliens forhold.

Torben Lund (S):

Hr. Wilhjelm's bemærkning om, at han savnede holdning hos socialdemokratiet til f. eks. spørgsmålet om høringsret og spørgsmålet om fysisk afstraffelse af børn som et led i opdragelsen, forstår jeg ikke helt. Jeg gav klart udtryk for vedrørende revselsesretten, at vi under ingen omstændigheder kan acceptere revselsesretten som et led i opdragelsen. Dér, hvor jeg var mere tilbageholdende, var i spørgsmålet om, på hvilken måde man skulle få formuleret en lovbestemmelse om dette spørgsmål. Jeg er da enig i det, der har været fremme om, at det væsentlige i det spørgsmål er at få debatten om revselsesretten – nok snarere end at få en lovbestemmelse. Men jeg synes i øvrigt, det er en udmærket idé, hvis vi kan få formuleret en bestemmelse om dette spørgsmål.

Med hensyn til høringsretten er det vores opfattelse, at i det omfang, det overhovedet skønnes forsvarligt, skal børn høres i spørgsmål, der vedrører deres egne forhold. Når jeg gav udtryk for en vis forsigtighed på det område, var det, fordi man må gøre sig klart, hvilken situation man befinder sig i, hvilken sag det drejer sig om, og hvilket barn det drejer sig om. Man skal være forsigtig med at gøre dette til en egentlig ret, der tvinger barnet til at udtale sig i det pågældende tilfælde – eller i det mindste kræver, at barnet skal spørges.

Til sidst vil jeg sige vedrørende krisecentre i Esbjerg og andre steder, at når vi konstaterer, at der er en lovgivningsmæssig hjemmel til at etablere krisecentre, er det naturligvis ud fra, at det normalt er folketingets opgave at lave den lovgivningsmæssige hjemmel til at etablere den form for foranstaltninger rundt omkring i landet, men det må vel være de kommunale eller amtskommunale myndigheder i området, der skal afgøre, i hvilket omfang netop dette område skal udbygges med den form for foranstaltninger.

Lis Møller (KF):

Jeg hævdede i sin tid i børnekommissionen, at volden over for børn var steget i uhyggelig grad, men blev tilbagevist med en række tal og undersøgelser. Jeg mener, den hårde vold over for børn i hjemmet er steget. Men det, jeg talte om, var, at afstraffelse ved én på hovedet, som fandt sted i den almindelige familie før i tiden, sker ikke i nær så høj grad i dag. De unge familier bruger ikke i så høj grad slående argumenter, som tidligere generationer gjorde.

Jeg tror ikke på, at hustruvolden er steget inden for de sidste år. Der har hele tiden fundet hustruvold sted. Før skjulte man det bare, men kvinderne tør i dag stå frem og sige det, og de tør stå frem og søge hjælp. Jeg synes, at oplysningskampagnen burde kunne gå i gang med det samme og ikke afvente noget som helst andet arbejde.

Jeg mener også, at der skal være et sted, hvor børn kan henvende sig, når de føler, at de ikke kan klare de hjemlige problemer mere. Men der er altså mulighed for at oprette sådan nogle steder i dag; derfor gik jeg ikke mere ind på det forslag.

Knud Lind (FP):

For så vidt angår spørgsmålet om de konflikter, man mener der kan opstå i hjemmet, og som skyldes forældrenes enevældige råden – det er jo det, man reelt mener – vil jeg sige: hvad skulle der være i vejen for, at forældrene tog den endelige beslutning, hvis det f. eks. drejer sig om en diskussion om sengetiden? Ifølge hr. Wilhjelm skal børnene, hvis det passer dem, kunne lade sig separere fra forældrene et stykke tid. Magen til marxistisk undergravning af kernefamilien skal man lede længe efter. Selv i hr. Wilhjelm's lykkeland Sovjet har man stadig væk familieproblemer.

VS stiller forslag om stemmeret for de 12-årige i lokale anliggender, der direkte vedrører børnene. Vi mener ikke, at alle børn er modne nok til en sådan stemmeret. De umodne ville være lette ofre for samfundsnedbrydende forslag, hvor veltrænede socialistiske børneophidsere som f. eks. hr. Villo Sigurdsson kunne lede dem i ulykke. Vi har netop set, hvordan en ung mand på 17 år har fået 60 dages fængsel, efter at pågældende måske har ladet sig hidse op til vold af en VS-borgmester, der som den listige politiske